

1. Z vlčích máků a ze sedmikrásek
jaro mává na první vlak,
otvírá bránu, zima byla tak dlouhá,
čekal jsi, říkals': až pak.
2. Až z okapů dolů spadne poslední sníh,
až řeka splaví zlámanej led,
až vyrazí tráva v pražcích na nádražích,
první jarní ruku semafor zved'.
R: Ještě je mráz a v noci studí tě, když nemůžeš spát,
pár vloček zas spadne ti do očí a donutí vstát
a sbírat větve s jehličím a přikrejt ten tvůj promrzlej dům.
3. Slovo je lék, když v písničce zní
sborem v kruhu kamarádů,
až do rána budou zpívat, smát se a snít,
kameny házet řece do proudů.
R:
R:
R:
R: